til laga um einkasíma í sveitum.

(Eftir 3. umr. í Ed.).

I. Samþyktir.

1. gr.

Heimilt er sýslunefndum, að fengnum tillögum landssímastjóra, að gera samþyktir um einkasímalagning um ákveðin svæði í sveitum innan sýslu.

2. gr.

Þegar samþykt er gerð á sýslufundi, skal með nægum fyrirvara kvatt til fundar á svæði því, sem ætlast er til, að samþyktin nái yfir. Sýslunefndin ákveðnr fundarstað, en oddviti hennar, eða sá er hún kýs til, auglýsir fundardag og stjórnar fundi. Atkvæðisrjett á þeim fundi eiga allir fullveðja menn, sem gjaldskyldir eru til símalínunnar eftir samþyktinni.

3. gr.

Á fundi þeim, er getur í 2. gr., leggur fundarstjóri fram frumvarp sýslunefndarinnar til samþyktar. Fallist fundurinn með $^2/_3$ atkvæða á frumvarpið óbreytt, sendir sýslumaður það stjórnarráðinu til staðfestingar og löggildingar. Eins fer um frumvarpið, þótt fundurinn geri við það breytingar, ef þær eru samþyktar með $^2/_3$ atkvæða og sýslunefnd felst á þær.

Fallist sýslunefnd ekki á breytingar fundarins, skal kveðja til fundar á ný, og samþykki fundurinn þá frumvarpið óbreytt með $^2/_3$ atkvæða, fer um það sem fyr segir.

Frumvarp, er eigi nær $^2/_3$ atkvæða á samþyktarfundi, er fallið.

4. gr.

Þegar samþykt er send stjórnarráðinu til staðfestingar, skal hún endursendast óstaðfest ásamt synjunarástæðum, ef hún virðist koma í bága við grundvallarreglur laga eða rjett manna, eða ganga of nærri efnahag einstaklinga. Að öðrum kosti staðfestir stjórnarráðið samþyktina, skipar fyrir um birting hennar og tiltekur, hvenær hún öðlast gildi.

Samþykt, er stjórnarráðið hefir staðfest, má ekki breyta á annan hátt en hún var stofnuð.

5. gr.

Í samþykt skal ákveðið:

a. um legu einkasímans og gerð,
b. um greiðslu kostnaðar við lagning og viðhald símans,
c. um starfrækslu símastöðva,
d. um símafjelag.

6. gr.

Ákveða má, að kostnaðinum, að því leyti sem hann fæst ekki greiddur á annan hátt, sje jafnað á eigendur fasteigna á svæðinu, eftir verði fasteignanna. Sömuleiðis má leggja einhvern hluta kostnaðarins á menn eftir efnum og ástæðum, lausafjáreign, eða eftir töln verkfærra manna, eða eftir öllu þessu. Loks má ákveða mishá framlög eftir aðstöðu til einkasimans og að þeir greiði sjerstök gjöld, er öðrum frekar hafa símans not, svo sem sveitaverslun, bifreiðarstjórar o. fl.

7. gr.

Skylt er einkasímafjelagi að taka lán til greiðslu lagningarkostnaðar einkasíma, er allir fjelagsmenn beri sameiginlega ábyrgð á og afborgi á hæfilegum tíma, svo framarlega að fult samkomulag náist ekki um greiðslu þegar í stað.

8. gr.

Skylt er hverjum, sem æskir innlagningar sima til sin frá einkasímalínu, að bera kostnaðinn við innlagninguna og viðhald tækja sinna, að því leyti sem hann er ekki greiddur af landssímanum, samkv. 14. gr., eða opinberu fje.

9. gr.

Í einstaka tilfelli má ákveða gjald af simtölum og simskeytum á einkalínu og út af henni, ef til þess fæst leyfi landssímastjóra, sem ákveður, hve hátt gjaldið skuli vera.

10. gr.

Hver sá, sem gjaldskyldur er til einkasíma eftir samþykt, á rjett á að leggja sima inn hjá sjer frá aðaleinkalínunni án ankins gjalds til hennar, ef það þykir fært að dómi landssímastjóra, enda sje að öllu vandlega frá innlagningunni gengið.

11. gr.

Gjöldum til einkasima samkvæmt löggiltri samþykt fylgir lögtaksrjettur eftir lögum nr. 29, 16. des. 1885.

12. gr.

Fyrir brot gegn samþykt má ákveða sektir, alt að 200 krónum, er renna í sveitarsjóð, þar sem brotið er framið, og fer um mál út af slíkum brotum sem um almenn lögreglumál.

II. Tengigjald og framlag landssimans.

13. gr.

Þegar einkasímalínn er komið á samkvæmt lögum þessum, skal greiða árlega af hverju talfæri á línunni 10 krónur til landssimans sem tengigjald, enda annist þá landssíminn alla afgreiðslu á miðstöðinni í stöðvartímanum, notendum að kostnaðarlausu.

14. gr.

Nú er samþykt sett samkvæmt lögum þessum, og greiðir þá landssiminn, ef fje er fyrir hendi, $^{2}/_{3}$ alls kostnaðar við lagning einkasimans og innlagningar frá honum, að frádregnum flutningskostnaði á símaefni frá skipshlið út á línusvæðið. Skilyrði fyrir framlagi landssimans eru:

a. að ekki sje notað annað efni eða önnur tæki en þau, er landssímastjóri tekur gild.
b. að landssíminn annist lagning línunnar og uppsetning tækja,
c. að hlutaðeigandi sveitar- og sýslustjórn ábyrgist starfrækslu einkasímans eftir því, sem landssímastjóri mælir fyrir um,
d. að sömu stjórnarvöld ábyrgist, að línunni sje að öllu vel við haldið.

15. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1929.